

Lemvig Gymnasium
Juni 2005

Nyhedsbrev

Indhold:

Lemvig Gymnasium udgiver *H. C. Andersen* i samarbejde med Lemvig Bogtrykkeri

Dimissionstale, rektor *Lars Ebbensgaard*

Lærertalen ved dimissionen, *Aage Hill-Madsen*

Elevtalen ved dimissionen, *Justus Saurbrey Møller*

Næste års Musical

Ombygninger og tilbygninger i det nye skoleår

3g'ernes evaluering af deres skoleforløb

Ungt syn på Lemvig Gymnasium, ved *Karsten Kristensen Back*

Introdage i august

Ferieplan

Velkommen

Nu er skoleåret 2004/06 afsluttet. 72 studenter blev dimitteret fra Lemvig Gymnasium med meget fint resultat, og 107 nye elever starter i 1.g til august.

Det har været et forrygende år med 25 års jubilæet som højdepunkt.

Gymnasireformen er nu velforberedt, og vi glæder os til starten til august efter sommerferien.

For første gang kommer vort årsskrift kun ud på hjemmesiden, men vi har med Lemvig Bogtrykkeri udgivet H.C. Andersens "En Historie fra Klitterne" til vore studenter og vore forbindelser udadtil. Til gengæld udgiver vi over nettet fremover et nyhedsbrev, hvor vi kan fortælle om de mange aktiviteter, der foregår på gymnasiet. Send endelig linket videre til alle interesserede.

Det kommende år moderniseres gymnasiet for 7 mio. kr. – byggeriet starter lige efter dimissionen.

Tak til alle – ikke mindst afgangsholdet – som har hjulpet med til, at vi har en god skole. Vi vil nu bære den gode stemning med over i det nye gymnasium.

God sommerferie fra
Lars Ebbensgaard
Rektor

H.C. Andersen i Vestjylland

Lemvig Gymnasium har sammen med Lemvig Bogtrykkeri villet fejre digterens 200-årsdag med udgivelsen af En Historie fra Klitterne. Historien foregår delvist i vores egen kommune, men er forbausende moderne ved at komme langt omkring.

Her trykkes forordet til bogen med nogle få ændringer.

Hvad flyvesandet fortalte

H.C. Andersen skrev *En Historie fra Klitterne* i løbet af efteråret 1859: Han havde planlagt en rejse til Rom som flere gange tidligere, men udbruddet af den fransk-østrigske krig i april måned fik ham til at ændre planen. I stedet rejste han til Jylland, tog af sted fra København 20. juni og fulgte ruten Århus – Silkeborg – Herning – Holstebro – Nørre Vosborg – Husby – Fjaltring – Bovbjerg – Lemvig – Struer – Thisted – Aalborg – Nørresundby – Hjørring – Jerup – Skagen – Frederikshavn – Sæby – Aalborg – Hobro – Randers – Bjerringbro – Asmildkloster – Palstrup – Silkeborg – Vejle – Kolding – Korsør – Sorø, og derfra tilbage til København 13. september. Rejsen varede altså næsten tre måneder, og den bar frugt: H.C. Andersens rejser skulle give ham inspiration; han holdt *ikke* ferie i moderne forstand, og frugten af rejsen – samlingen som indeholder ”En Historie fra Klitterne” – udkom allerede 9. december 1859 i *Nye Eventyr og Historier. Fjerde Samling*. Årstallet på titelbladet er 1860. Han er for længe blevet succesforfatter i 1859, og udfærdigelsen af manuskripter får han let fra hånden.

I den dagbog som H.C. Andersen førte næsten hver dag hele livet, kan man se hvordan han nedtegner fortællinger fra folkelivet. Tidligere har danske digtere stort set hentet inspiration fra Biblen eller klassiske digtere fra den græsk-romerske oldtid. H.C. Andersen har også den klassiske dannelse fra Den lærde Skole og sin omgangskreds, som talte landets dominerende personligheder inden for videnskab og kultur. Men hans særlige evne til at være til stede i et selskab som lytter udvikler ham til en fortæller med et mundtligt stilleje. Et eksempel fra *En Historie fra Klitterne*: Anekdoten om ålen som ender i brændevin, har digteren hørt 5. juni og skrevet ned. Den kommer med i historien. I vores nye udgivelse af historien kan man læse Andersens version. Det er vist stadigvæk almindeligt at ål og snaps hører sammen på Lemvig-egnen. Vi er mange der har prøvet at få stumper af åleben til at række tallerkenen rundt. Man skyldte en snaps for hvert stykke, og det kan man blive ganske lystig af. Noget lignende har de brave vestjyder oplevet på H.C. Andersens tid.

Myten om den begravede havmand der sugede på sin tommelfinger, flettes på samme måde ind i helheden. Også den historie har Andersen hørt på sin rejse, og han har brugt den. Dagbogen fortæller også om de mange hugorme den sommer, og sådan kunne man blive ved med at finde eksempler på at digterens dagbog til dels er arbejdsnotater. Han hører almuen fortællinger og gengiver dem i dagbogen og senere i *En Historie fra Klitterne*. Fortællingen har mange små folkelige historier, også en folkevise, indbygget i sig. Disse historier fortolker hinanden og danner til sidst et skæbnemønster. Når man læser én anekdote, kan man regne med at den skal belyse en anden, denne anden skal lede op til en tredje – og sådan fortsætter det til den sørgelige slutning.

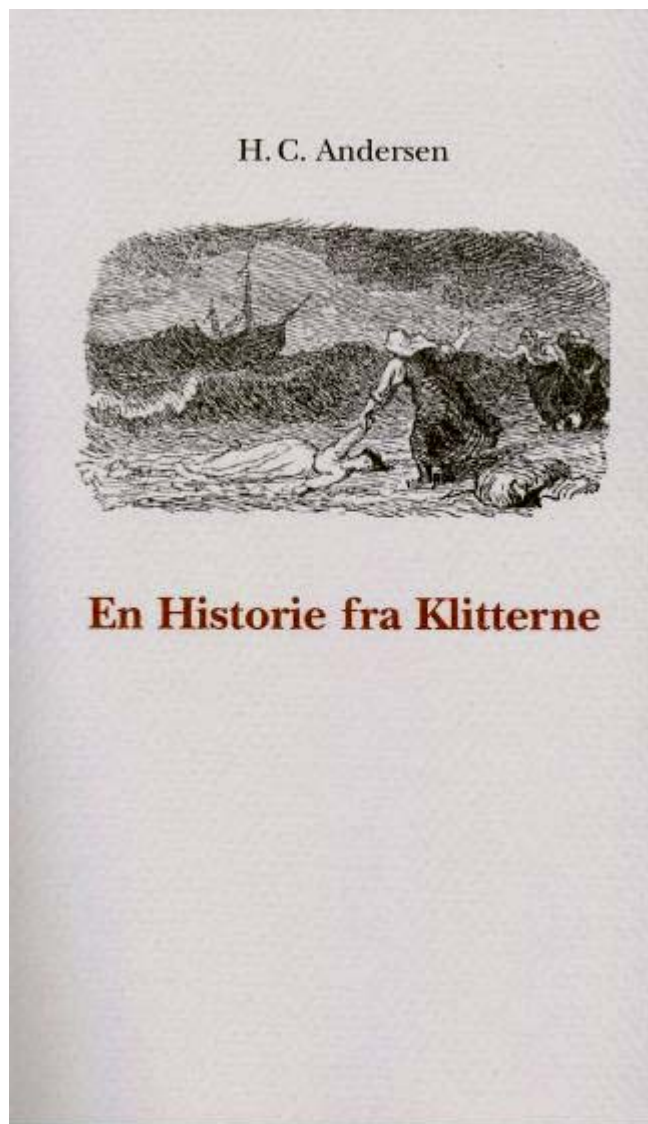
Inspirationen fra folks fortællinger supplerer H. C. Andersen med skriftlige kilder, f.eks. St. St. Blichers naturbeskrivelser fra Jylland, Traps beskrivelse af Danmark, Molbechs bog om Spanien fra Andersens samtid, men man må ikke glemme inspiration fra Bibelen. Den vigtigste kilde er dog selve digterens rejse, hans iagttagelser og hans evne til at kæde disse egne rejseoplevelser, almuehistorier og læsning sammen til en historie. Som H.C. Andersen skriver i et brev til B.S. Ingemann, vil han høre ”hvad Flyvesandet fortæller”. Det skriver han i maj måned 1859, så måske har han allerede fra starten af rejsen den tilsandede kirke i Skagen i tankerne. Denne kirke bliver en del af fortællingen, samtidig med at dens skæbne nogenlunde kan datere handlingen i den: I 1770 gjorde sandflugt det vanskeligt at benytte den, kirken blev dog først nedlagt 15 år senere.

Som Andersen skriver, henlægges fortællingen til begyndelsen af Christian d. VII's regeringsperiode (1766-1808). Denne sindssyge konges skæbne bliver dermed – sammen med de andre små og store fortællinger – et spejl for hovedpersonen Jørgen i ”En Historie fra Klitterne”, der også ender som sindssyg. H.C. Andersen skrev som bekendt ikke kun eventyr med lykkelig slutning.

”En Historie fra Klitterne” er ikke så kendt, men H. C. Andersens jyllandsberømmelse bør i fremtiden også skyldes denne fortælling og ikke kun ”Jylland mellem tvende Have”, som han skrev under samme rejse.

”En Historie fra Klitterne” er en god gave til og fra Vestjylland i 200-året for H.C. Andersens fødsel. Den er på 42 sider med 10 illustrationer af Lorenz Frölich som i mange år var digterens foretrukne tegner til hans eventyr og historier. Bogen kan købes på Lemvig Gymnasium for 40 kroner.

Claus Engstrøm

Dimissionstale, 2005

Kære studenter!

Lad mig starte med en gåde: Hvordan undgår man at en vanddråbe tørrer ud?

Svaret er: Man kaster den ud i havet.

Det er et meget smukt billede på samvær og folkelighed.

Sådan kastes I nu ud i det store hav mens jeres gamle skole råber tillykke efter jer, ønsker jer god vind og siger tak for tre sprudlende år sammen.

I gjorde en kæmpeindsats for skolen da vi dækkede op til 1000 nuværende og gamle elever til det store 25-års jubilæum. Sikke en fest – det var et vidunderligt døgn. Lige som det var eventyrligt at I kunne sætte Shakespeares ”Stormen” op på scenen og fortælle at vi er lavet af det stof som drømmene er gjort af.

Og hvem andre end jer kunne lave så pragtfuld en gallafest med udgangspunkt i at eleverne blev fragtet til skolen med en brandbil – under udrykning!?

Det var eventyrligt, - så meget naturligt - og fordi det er 2005 vil jeg citere H.C. Andersen, som om jeres situation lige nu skriver:

”*At blive Student!*” der ligger en Storheds-Klang, en Friheds-Klang, en af Ungdoms-Aarenes livsalligste Toner i de Ord: *at blive Student.*”

Denne optimisme gjaldt for Andersen også hans egen tid. Prøv at høre fra 1851:

”Videnskabens Sollys skal gennemtrænge Digteren, med klart Øie skal han opfatte Sandheden og Harmonien i det Smaa og i det uendelige Store, det skal lutre og berige Forstanden og Phantasien, vise ham nye Former, der end mere levendegjør Ordet. Selv de enkelte Opdagelser vilde give en saadan ny Flugt. Hvilken Eventyr-Verden kan ikke oprulle under Mikroskopet, naar vi deri overføre vor Menneskeverden; Electromagnetismen kan blive en Livsenstraad i nye Lystspil og Romaner, og hvormangen humoristisk Digtning vil ikke voxe frem, idet vi fra vor støvgranlille Jord med dens smaa, hovmodige Mennesker see ud i det uendelige Verdens-Alt fra Melkevei til Melkevei.”

Det er skrevet med kærlig tanke på vennen og opdageren af elektromagnetismen og forfatteren til ”Aanden i Naturen”, H.C. Ørsted, som Andersen ved en lejlighed omtalte som ’Store Hans Christian’. Så var han selv ’Lille Hans Christian’. Hver onsdag spiste Andersen til middag hos familien Ørsted og var således godt inde i sin tids naturvidenskab. Sådan var det med store ånder dengang!

Vi mærker ”Krible-Krable” fra ”Vanddraaben”, og hvem tænker ikke på ”Klokken”, hvor videnskab og ånd mødes. Hvad Andersen ikke kunne forestille sig er følgende: Når videnskabsmænd i dag skal studere forskelle og ligheder mellem mennesker og chimpanser sker det ikke længere ude i urskoven. Nej, også her bruges mikroskopet, men nu med de nye mikroskopers fænomene evner til at kortlægge generne. Det viser sig, at hvad generne angår så er der ikke megen forskel på chimpansen og mennesket. 99,9 % af generne er ens. Lige nu er man ved at finde de gener, som fik os til at rejse os op og på to ben!

Skulle I mene, at gener og kromosomer lyder verdensfjernt for jer lige nu, så må jeg lige fortælle jer, at I vil stifte bekendtskab med det, når I nu snart skal i gang med at være fædre og mødre. Som i guldalderen lever vi således også i en omvæltende tid, hvor vi blot må håbe, at vores etik er stærk nok til at håndtere de mange nye muligheder og udfordringer.

Tidligt – også tidligere end nogen dansk kunstkritiker – kunne Ørsted se Andersens kunstneriske format – og modernitet. Berømt er hans spådom fra marts 1835, hvor det første eventyrhæfte er på vej i trykken, og fysikeren efter en oplæsningsaften tager Andersen til side og siger, at hvis hans nye roman Improvisatoren fører til berømmelse, ja så vil eventyrene gøre ham udødelig!

Dampmaskinen, jernbanen og fotografiet var opfundet til Andersens store glæde. Og begejstring var der for den helt nye elektromagnetisme, som hurtigt førte til telegrafens som gjorde at man kunne kommunikere over store afstande. Det var dog før man skulle bede forsamlinger slukke for mobiltelefonen – men kimen lå der.

Et andet sted skriver Andersen:

”Man siger Miraklernes Tid er forbi, men det er ikke Sandhed, hvad man der siger; Miraklernes, Underværkernes Tid er til, i vor egen Sjæl, i den kom Aabenbaringer! i den lader Gud – i det Verden synes udtørret og øde – Naadens Kilde sprudle frem, Livet blomstre og grønnes, i den komme Indskydelser; gennem Tonerne, gennem Poesien, gennem Videnskaben opruller Gud Mirakler for os indtil Verdens sidste Dage.”

Tidens mægtige smeltedigel af kunst, tro, teknik og videnskab var jo også mirakuløs i den forstand, at den samlede verden og rykkede mennesker og folkeslag tættere sammen, fysisk og åndeligt. Mange slags grænser faldt. Man kunne f.eks., sådan som Andersen prøvede det i februar 1854, stå i København og tale med mennesker i Helsingør via telegrafens. Det var telegrafdirektør Peter Faber, ophavsmanden til danskernes mest elskede og kendte julesang ”Høit fra Træets grønne Top”, der i København havde demonstreret telegrafens for Andersen.

Selv kan jeg fra stranden i Vrist taste 13 gange på min mobiltelefon og en ganske bestemt telefon i Washington ringer – og jeg kan tale med mine børnebørn derovre. Det er da et under. Forleden var jeg ude at ride i Klosterheden med en landmand hvis køer malkes af en robot. Han kan sidde på hesten og malke. Så ringede robotten på mobilen og fortalte, at der var noget galt med kølesystemet. Det blev udbedret – over mobilen og til hest! Men da han bagefter fortalte, at han syntes at det var underligt, at robotten talte med bornholmsk dialekt, ja så var jeg ved at falde af hesten.

I middelalderen havde en typisk herremand 60 til at arbejde under sig. Tæller vi maskinerne med har hver dansker i dag, barn som voksen, mere end 60 mandekræfter til at arbejde for sig. Og vi opfører os da også som herremænd.

Men desværre viser ganske ædru beregninger, at det ikke holder. Nogle beregninger viser endda at vi i den rige del af verden skal sætte forbruget ned ikke med 10 % men til 10 % i den rige del af verden for at opnå stabilitet. Skulle jeg ønske noget for jer vil det være at I holder forbruget nede før I tvinges til at sætte det ned. I kan sagtens lave et rigt liv med simple midler! Og helt egoistisk vil jeg håbe, at I om 20 år ikke vil se mig som del af nogen ældrebyrde. Så hold endelig jeres forældre og bedsteforældre i gang med selv at tjene til føden!

Andersen holdt altså stædigt fast på, at moderniteten var miraklernes tid, men også hans optimisme holdt ikke.

’At være eller ikke at være’ – som jo er det store spørgsmål hos Shakespeare er også det store spørgsmål for H.C. Andersen i hans sidste roman, som netop med henvisning til Shakespeare har titlen ’At være eller ikke at være’.

Over for Regensen, studenternes bolig som I ved, ligger Rundetårn, hvor Poul Bryde passede kikkerten i observatoriet oppe på toppen sammen med sin søn Niels Bryde, som bliver romanens hovedperson.

En morgen står Poul Bryde nede foran Rundetårn og spekulerer lidt over om han skal gå til højre eller til venstre. En tilsyneladende ubetydelig lille ting. Han vælger at gå til venstre ned ad Købmagergade. På tredje sal længere nede er en ung pige i færd med at pudse et vindue som desværre løsner sig og falder ned så præcist at det lige rammer Poul i panden og laver et hul stort nok til at sjælen kan flyve ud som Andersen udtrykker sig. Så pas nu på når I går ud om I går til højre eller venstre – om I giver jer tid til at sige ordentligt farvel til skolen eller ej!

Denne meningsløse ulykke sætter handlingen i gang og spænder Niels Bryde ud i brydninger mellem viden og tro – netop i en tid hvor man bl.a. gennem geologien bliver klar over at en bogstavelig såkaldt fundamentalistisk læsning af bibelens skabelsesberetning ikke holder. På det punkt er Tårbækpræsten Grosbøll i dag håbløs gammeldags.

To år efter kom Darwins 'Arternes oprindelse' om den naturlige udvælgelse. Ørsted havde i 'Aanden i Naturen' forudset store problemer omkring naturvidenskab og teologi. Her advarede han teologerne og sagde, at hvis det så ud til modstrid mellem vores viden og det der stod i Bibelen så skulle man være forsigtig og give sig tid til at finde ud af hvorledes det skulle forstås, tolkes. Havde teologerne inklusiv Grosbøll i dag dog bare lyttet til det råd. Men der var og især er alt for få åndsmennesker der ved noget om naturvidenskab. Andersens konklusion er holdbar: "Vorherre kan godt tåle at blive set og vurderet af den sunde forstand han selv har givet os" og "Troen gives, den tænker man sig ikke til". Der er ingen modstrid mellem viden og tro.

"At være eller ikke at være" ender med gruelige skildringer af treårskrigen i Sønderjylland, af Koleræen i København og af tidens fattigdom. Alt dette ender med Andersens argumentation for tanken om det evige liv som nødvendig for at der kan være retfærdighed til.

Det var romanen. Som eventyr blev tanken udfoldet to år efter i "En Historie fra Klitterne". Her skildres den dybeste uretfærdighed som efter Andersen kun kan begribes ved tanken om det evige liv. "En Historie fra Klitterne" foregår her på egnen fra Husby til Fjaltring med Spaniens solrige egne som baggrund og ender i Skagen. Derfor har Lemvig Bogtrykkeri og Lemvig Gymnasium udgivet den efter idé og oplæg af Claus Engstrøm. Det er en pragtfuld gave, som I får om lidt med kærlige hilsner sammen med studentereksamensbeviset.

Hvordan I vil kæmpe for retfærdighed i verden ved jeg ikke, men jeg vil bede jer om at gøre det.

Og så må jeg slutte af. Med et hyldestdigt til denne dag. Det er af den amerikanske digter Walt Whitmann, som passer fint ind i situationen:

*Skulle jeg ønske at se Gud mere klart end netop i dag? Hvorfor dog?
Jeg ser jo noget af Gud hver af døgnets timer,
ja, hvert øjeblik ser jeg Gud i mænds og kvinders ansigter,
og i mit eget ansigt i spejlet;
på gaden flyder det med breve Gud har ladet dale, og hvert af dem
bærer hans underskrift, men jeg lader dem ligge hvor de faldt,
for jeg ved at der vil komme andre, altid til tiden,
altid, for evigt.*

Med dette har jeg øst den glæde ud over jer som jeg kunne. Nu mangler jeg blot min lille østerlandske historie:

Der var engang en by med en stor bymur omkring.

Foran byporten sidder der en vismand. Engang kom en fremmed til byen. Den fremmede gik hen til vismanden og spurgte ham om hvordan byen var. "Hvordan er den by du kommer fra?" spurgte

vismanden. "Det er en elendig by", svarede den fremmede. Og vismanden sagde at det også var en elendig by han var på vej ind i.

Næste dag kom en anden fremmed. Også han gik til vismanden for at spørge om byen. "Hvordan er den by du kommer fra?" spurgte vismanden igen. Og den fremmede svarede at han kom fra en dejlig by. Det er også en dejlig by du kommer til her, svarede vismanden.

I kommer fra noget godt. Så vil I også komme til noget godt.

Og med de ord dimitterer jeg jer som studenter fra Lemvig Gymnasium af årgang 2005.

Vid at det vil gå jer godt!

Lærertalen ved dimissionen 2005

Kære studenter!

Da det kom nogle af jer for øre at jeg skulle holde tale til jer her ved dimissionen, modtog jeg prompte nogle direktiver for hvad talen skulle indeholde. Man lod mig forstå at talen burde omhandle jer personligt. Nuvel, ganske vist er I jo en større skare, hvoraf jeg kun kender nogle af jer, men lad mig alligevel forsøge at udpege nogle af de kendetegn som jeg mener I – eller i hvert fald mange af jer – har til fælles. For bedst af kunne gøre det vil jeg gribe til kontrasten og begynde et helt andet sted. Med nogle af jer har jeg nemlig tidligere på året haft en interessant diskussion om hvordan vores vestlige livsindstilling adskiller sig fra Buddhismen, denne meget fremmedartede og svært tilgængelige østlige religion. Den diskussion skal jeg ikke gentage her. Derimod vil jeg ikke afholde mig fra at opridse kontrasten mellem Buddhismen og så lige præcis jer som jeg kender jer.

Buddhismen er kort sagt en verdensforsagende religion. Det er den fordi den betragter menneskelivet og dets glæder som ubestandige og dybest set tomme. Livet er i bund og grund intet andet end lidelse. Klog er derfor den som trækker sig tilbage fra verden, går i kloster og søger efter udfrielsen fra livet, frelsen i Nirvana. Buddhismen er altså – kort sagt – livsfornægtende. Sådan er I mildest talt ikke! Hvis der er nogen der siger ja til livet, så er det jer. Hvis der er noget der præger jer, er det en overstrømmende *appetit* på livet. Måske har jeg tidligere ligefrem drillet nogle af jer med at hvis der er noget som kan fylde jer med rædsel, så er det udsigten til at gå glip af noget, udsigten til at eventuelt at skulle give afkald på nogle af denne verdens glæder. I er – også helt bogstaveligt – klar til at rejse ud i verden og lægge den under jeres fødder. I, eller mange af jer, i hvert fald, besidder en utrolig tiltro til livets muligheder. Og den livsappetit og tillid til livet, den er nu god nok, ja, det er vel oplagt at kalde den livsbekræftende, og det er vel ikke noget dårligt udgangspunkt når man for alvor står over for at skulle skabe sin egen tilværelse, som I nu gør.

Den situation I står i lige nu, finder jeg en billedlig fremstilling af i et berømt digt af den amerikanske digter Robert Frost. Jeg vil citere slutningen af digtet *The Road Not Taken*, først på engelsk og derefter oversætte til dansk. På engelsk står der: *Two roads diverged in a wood, and I – I took the one less travelled by, And that has made all the difference.* Og på dansk: *Jeg kom til et sted i en skov hvor vejen delte sig, og jeg – jeg tog den mindst betrødte af de to, og det har gjort hele forskellen.* Det er nærliggende at forstå citatet som et billede på det at stå ved en korsvej i livet – altså nøjagtig som I gør. Vejen som deler sig, er et fint billede på det at stå over for et valg som vil have afgørende betydning for måske resten af ens livsforløb. Men i den anden del af citatet – linjen *jeg tog den mindst betrødte af de to* - finder jeg også et billede på en *livsholdning* som jeg genkender hos jer. Hos jer finder jeg nemlig også en forkærlighed for det utraditionelle. At stifte bekendtskab med det mindre kendte og marginale, at eksperimentere med det alternative og eksotiske er også noget som ligger til jer. På den måde repræsenterer I nogle af de værdier som kommer til at stå stadig stærkere i moderne kultur. Dermed mener jeg også I har gode kort på hånden når I skal ud og begå jer i en globaliseret verden som hylder åbenheden og kuturmødet. Af personlige egenskaber hos jer finder jeg også kreativitet og tilpasningsevne, altså netop de dyder som har indtaget pladsen som de helt centrale i det moderne samfund. Når man desuden tager i betragtning at de fleste af jer er udstyret med en god portion selvtillid, ja så er jeg overbevist om at I nok skal finde ud af at indtage en moderne, globaliseret verden som åbner sig med stadigt flere muligheder.

Nu er globaliseringen for resten ikke kun et moderne fænomen. Lad mig nævne et eksempel på en afdød dansker, hvis liv fra netop var, ja lad os bare kalde det globaliseret. Jeg tænker på forfatteren Karen Blixen, som levede fra 1885-1962. Hun var født og opvokset i Nordsjælland, men vidt berejst allerede i sin ungdom. I 1914 blev hun gift med den svenske adelsmand, Baron Bror von Blixen-Finecke, og overtog sammen med ham en kaffefarm i Kenya. Senere blev hun skilt fra ham og overtog driften af farmen. Hun var velbevandret i fremmedsprog og skrev både på engelsk og dansk, og sit første større litterære værk, *De syv fantastiske fortællinger*, skrev hun i første omgang på engelsk med titlen *Seven Gothic Tales*, som blev udgivet i New York. Berømt er også Karen Blixens forhold til englænderen Denys Finch-Hatton, som hun lærte at kende efter nogle år i Afrika. Finch-Hatton var ud af engelsk adelsslægt med normanniske rødder. I et essay gør Karen Blixen sig nogle betragtninger over Finch-Hatton-slægtens valgsprog. Jeg citerer fra essayet: ”Den engelske

Familie Finch-Hatton har i sit Vaaben Devisen *Je responderay*, ”jeg vil svare.” Den har aabenbart ført den i lang tid, eftersom den er stavet på så gammelt fransk. Jeg syntes så godt om dette gamle motto at jeg spurgte Denys, en tidligere Pioner i Afrika end jeg selv om jeg måtte tage det til mig som mit eget. Han forærede mig det generøst og lod endogså et segl lave til mig med ordene indgraverede.” Karen Blixen angiver flere grunde til sin fascination af mottoet. Hun skriver senere i essayet: ”Jeg holdt af Finch-Hatton’ernes devise på grund af dens etiske indhold. Jeg vil svare *for* hvad jeg siger eller gør; jeg vil svare *til* det Indtryk, jeg gør. Jeg vil være ansvarlig”. Karen Blixens opfordring til ansvarlighed vil jeg uden videre tilslutte mig. Jeg vil endda forsøge at videreføre hendes betragtninger over mottoet. Som den adelslægt Finch-Hatton familien er, forestiller jeg mig at mottoet også kunne betyde ”jeg vil svare på tiltale. Jeg vil svare på udfordringer. Jeg tager handsken op.” Og dermed vender jeg tilbage til mine egne betragtninger over jeres fremtidsudsigter, for uanset hvordan jeres fremtid kommer til at forme sig, så er det temmelig sikkert at der også venter jer udfordringer. Og hermed mener jeg ikke kun udfordringer af den behagelige type som stimulerer til kreativ selvudfoldelse. Jeg tænker også på modgangen, de hårde odds, det lange seje træk op ad bakke, for den slags venter også forude. Når modgangen melder sig, håber jeg også I vil vise jer i stand til at tage handsken op og byde den modstand. I klar modsætning til den livspessimisme som jeg indledte med at skildre hos buddhismen, håber jeg at I må være i stand til at sige som den danske digter H. V. Kaalund: *Jeg elsker den brogede verden/ trods al dens nød og strid; for mig er jorden skøn endnu som i patriarkernes tid.*

Jeg vil slutte af med at ønske jer alt godt fremover. Jeg er sikker på at jeg også taler på mine kollegers vegne, når jeg håber at vi lærere her på stedet har bidraget til at ruste jer til mødet med fremtidens udfordringer.

Aage Hill-Madsen

Elevtalen ved dimissionen 2005

Kære medstudenter!

For tre år siden begyndte vi at læse en bog, vi er nu nået til den sidste side. Bogen var den sværeste vi hidtil har læst, men vi kom dog alle helskindet igennem. I og med at vi er nået til sidste side er det blevet tid til at tænke over hvad den næste skal indeholde. Spørgsmålet lyder altså: hvilken bog skal jeg vælge? Skal det være fornøjelses læsning, altså midlertidig læsning? Eller skal det være en lang én, én som man bruger hele livet på? Største delen af os vil fejle i vores valg af ny litteratur, det siger statistikken i hvert fald, men vi vil senere finde den rigtige bog, dette siger statistikken også! Beslutningen er vores, ikke vore venners, vore forældres eller regeringens, men vores.

Jeg husker tydeligt min første skoledag på Lemvig Gymnasium, hvor vi kom under de daværende 3.g’eres behandling. Det var starten på 1.g der gik med at finde sin plads i flokken og finde ud af hvordan det hele skulle foregå. Så kom 2.g hvor tingene virkeligt tog fart, og her gik det op for mig hvad det vil sige at gå i gymnasiet. Dette år var vi også på den obligatoriske studietur, som nok har været den største oplevelse igennem de tre år. Til sidst kom vi så i 3.g et år hvor der blev læst en del mere end de andre. Og hvor vi for alvor blev introduceret for opgaveskrivningen, her tænker jeg selvfølgelig på den Større Skriftlige Opgave.

Til sidst kom så eksamenstiden, en tid som har medført frustration og skuffelse, men også glæde og sejre! Selvhjulpent eller ved kammeraters hjælp er vi alle kommet igennem denne sidste tid og blevet studenter. Men ikke alt har været traditionel fag-relateret, vi laver jo andet end at terpe! For mit eget vedkommende kan jeg nævne begivenheder som skolekomedie/musical, snehule-tur med idræt mellemniveau, forårskoncerterne og selvfølgelig også festerne. ☺

I de tre år hvor vi har gået på Lemvig Gymnasium har vi gennemgået en kæmpe udvikling, vi startede som børn, - jeg som lille barn idet jeg startede for 4 år siden -, og nu er vi, ja hvis ikke vokse, så i hvert fald lidt ældre børn. Men én ting er 100 % sikkert, vi er vokset som mennesker! Vi har lært en masse ting som vi slet ikke havde forventet vi ville lære, da vi sad her i hullet for første gang.

Og så har vi vigtigst mødt nye mennesker, og dannet venskaber, måske endda venskaber for livet hvem ved? I den forløbne uge har jeg snakket med mange som ser tilbage på de tre år med glæde, og de er alle enige om at tiden på Lemvig Gymnasium havde været den bedste tid i deres liv. Det kan jeg kun give dem ret i. Og det er bestemt ikke en oplevelse jeg ville have været uden. Men nu venter en verden udenfor.

Skal man gå direkte i gang med en uddannelse, eller ej? Svaret er ja, hvis man altså føler sig klar til det! Hvis man hellere vil ud og rejse eller arbejde, opleve den store verden, så skal man selvfølgelig gøre det! Kort sagt gør hvad I har lyst til! Hvis I aldrig har været ude at rejse vil jeg på det kraftigste opfordre jer til gøre det! Og her snakker jeg selvfølgelig ikke om charterferien til Costa del sol. Men den med rygsæk til Chile, USA, Kina eller hvor som helst.

Destinationen er faktisk underordnet så længe man følger sit hjerte. Og det er ikke rejsen i sig selv som er det essentielle, det er den dannelses proces og de spændende oplevelser man får, når man f. eks. skal prøve at komme med en bus i et land hvor befolkningen hverken forstår engelsk, tysk, fransk eller vestjysk.

Regeringen siger dog at man skal hurtigt i gang med en uddannelse efter sin gymnasiale uddannelse, den skal vi ikke lytte til! Hvis et sabbatår føles nødvendigt, så er et sabbatår nødvendigt. Og hvis et sådant år kan gøre ens fremtidige valg mere velovervejede, så er det indiskutabelt til det bedre! Som sagt: det er 100 % vores eget valg hvad vi gør de kommende år, det er vores liv.

Det bliver spændende at se hvor vi er om 10 år. Tiden her på Lemvig Gymnasium har både givet os modet på den store og den lille verden.

På alle studenternes vegne vil jeg til slut takke alle. Vi takker forældrene, I har alle hjulpet os på hver jeres måde til at gennemføre disse tre pragtfulde år. Vi takker 1.g og 2.g`erne for godt kammeratskab, og takker stedets virkelige originaler - lærerne, kantinepersonalet, rengøringspersonalet, pedellerne, administrationen og ikke mindst Lasse. Lemvig Gymnasium er et levende bevis på at et lille gymnasium er et godt gymnasium.

Tak for en god bog, afslutningen kan man snart tænke sig til.

Kammerater det har været fedt!
Fortsat god fest og tillykke med huerne!

Justus Saurbrey Møller

Masser af byggeaktivitet i det nye skoleår

For at kunne leve op til den større fleksibilitet og individuelle planlægning af den enkelte elevs skoleforløb er det nødvendigt med en endnu mere fleksibel og åben bygning. Lemvig Gymnasium er i forvejen en både moderne og hyggelig skole, men Ringkjøbing Amt har sat midler af til at man kan indfri forventningerne til en supermoderne uddannelsesinstitution, således at der bliver endnu større råderum til elevernes selvstændige arbejde i form af studieområder med topmoderne udstyr, lokaler med reproduktionsudstyr til projektarbejde, samlingslokaler til foredrag, film og præsentationer, multimedieværksted, nye idrætsfaciliteter osv. Dertil kommer f.eks. at kælderområdet bliver lysere og venligere i kraft af nye glaspartier mod nord og sammenlægning af lokaler. Her får eleverne også mulighed for at udfolde sig i et nyt styrketræningslokale, ved siden af det åbne torv med studiepladser.

Allerede de elever der begynder nu til august vil få glæde af om- og tilbygningerne, som forventes færdige i 2006.

Det naturvidenskabelige område mod nord udvides med et helt nyt lokale til naturgeografi.

I kælderen, som forbindes med dette område med nye trappepartier, brydes vægge ned til så vi får et stort, sammenhængende studieområde til eleverne.

Et udbygget glasparti med nicher til café møbler m.m. giver lys og luft i det nye, store studieområde, som er en sammenlægning af eksisterende undervisningslokaler i kælderen.

Adgangen hertil vil også kunne ske ad nye trapper, som forbinder studieområdet med den naturvidenskabelige afdeling.

I en del af de nuværende VUC-områder i syd indrettes et nyt billedkunstlokale med udsigt mod søen.

I tilknytning hertil indrettes multimedieværksted og et stort samlingslokale til f.eks. årgangsundervisning, præsentationer og filmforevisning.

Lars Olsson

3.g'erne evaluerer gymnasietiden

Hvert år gennemfører vi på Lemvig Gymnasium en evaluering af skoleforløbet med vore 3.g elever. Hovedtendenserne er helt klare: Det lille gymnasium giver nogle fantastiske muligheder. Mange elever er bevidste om de særlige muligheder det giver at være i et udfordrende miljø som samtidig er trygt og overskueligt. Eleverne giver således meget fine "karakterer" til det sociale miljø, de fysiske rammer, faciliteterne og atmosfæren på skolen. Selve undervisningens kvalitet bedømmes også meget flot, både vurderet som basis for studieegnethed og almindelig dannelse. Mere problematisk er elevernes vurdering af de netbaserede opgaver, altså ordningen med at hvert fag bruger en lille del af undervisningstiden til selvstudium via nettet. Denne ordning har stadig nogle indkøringsvanskeligheder som bør justeres. Bedst af alt evalueres vore fester – et godt tegn på at vore elever kan lide stedet og hinanden!

Vibeke Juel Andersen

Ungt syn på Lemvig Gymnasium

Tid: En septemberdag i 2003. Sted: Berlin.

En nyansat – lidt nervøs – lærerkandidat holder et oplæg for sine kolleger med titlen ”Nyt syn på Lemvig Gymnasium.” Oplægget handler om forventninger til og foreløbige indtryk af Lemvig Gymnasium. Fokus i oplægget er på det lille gymnasiums muligheder for at skabe nærhed og tryk-
hed for den enkelte elev, men der udtrykkes også forventninger om som ny lærer at måtte være med, hvor tingene sker.

Knap to år efter er det vemodigt at skulle sige farvel til et sted, som på alle måder har levet op til forventningerne. Som en kær kollega har sagt, er det ”en blomstrende skude”, jeg nu forlader. Og det gælder i mere end en forstand. I en tid, hvor udkantsområderne presses på flere fronter, er det en tanke værd, at vi på Lemvig Gymnasium laver en skole, som eleverne først og fremmest oplever som nærværende og tryk, et socialt velfungerende sted, hvor alle kender alle. Det skaber et solidt fundament for en god, faglig uddannelse. I elevevalueringerne er det konstruktive miks af faglighed og festlighed tydeligvis en uvurderlig egenskab ved Lemvig Gymnasium. Og jeg kan kun tilslutte mig.

På det personlige plan har jeg fået en værdifuld uddannelse her i Lemvig og har fået lov til at have fingrene i mange spændende udfordringer, hvad enten der har stået jubilæum, reform, fællesarrangementer eller lignende aktiviteter på dagsordenen. Det varmer, når man kan mærke, at man vises tillid, og det er en af grundene til, at det ikke falder mig svært at tale varmt om Lemvig Gymnasium.

I håbet om, at der altid vil være en kop kaffe på kanden til mig her i Lemvig siger jeg derfor tak til alle på Lemvig Gymnasium for to uforglemmelige år.

*Karsten Kristensen Back
Lærerkandidat, Lemvig Gymnasium*

Introduktionsdage i august 2005

Onsdag den 10. august

Kl. 10.00: Morgensamling i fællesområdet. Velkomst.

Kl. 10.30: 2. og 3.g får udleveret bøger og skema. Derefter fri.

1.g'erne inddeles i klasser, som derefter mødes med klasselæreren i klasselokalet om følgende:

- præsentation af lærere og elever
- udlevering af skema og bøger
- gennemgang af årsskriftet
- præsentation af introduktionsugen

Derefter: Rundvisning på skolen ved klasselæreren.

Torsdag den 11. august

2. og 3.g har almindelig undervisning.

Morgensamling.

1.g har en dobbelttime med studievejleder.

Derudover almindelig undervisning, men i løbet af dagen tages der klassefoto af 1.g, hvilket arrangeres af Martin Rungø.

Fredag den 12. august

2. og 3.g har almindelig undervisning.

1.g eleverne har fælles musikarrangement i hallen med musiklærerne Jørgen Bruntse, Vibeke Andersen og Sofie Dahl Nordlund.

Mandag den 15. august

2. lektion: 1.g eleverne har fælles musikprøve.

Morgensamling med fremførelse af 1.g musikarrangement

Derudover almindelig undervisning.

Tirsdag den 16. august

1.g har 2. lektion med elevtutorer (elever fra 2. og 3.g).

Derudover almindelig undervisning.

Onsdag den 17. august

2. og 3.g har almindelig undervisning.

1.g har almindelig undervisning 1.-3. lektion.

4.-7.lektion har 1.g halv aktivitetsdag.

Mandag den 22. august:

1.g har en time med elevrådsformand, elevområdesekretær og rektor om elevrådsarbejde m.m. på skolen

Fredag den 26. august

Aften: Introduktionsfest for alle elever og lærere.

Ferieplan 2005/06

Sommerferie 2005:

20/6 - 9/8 2005

Efterårsferie:

17/10 - 21/10 2005

Juleferie:

22/12 2005 - 4/1 2006

Vinterferie:

13/2 - 17/2 2006

Påskeferie:

10/4 - 17/4 2006

St. Bededag:

12/5 2006

Kr. Himmelfartsdag:

25/5 2006

Pinseferie:

5/6 2006

Sommerferie 2006:

Starter 26/6 2006

Nævnte datoer hører med til ferierne.